

'Altijd nieuwsgierig naar nieuwe kunst'

Jaap Verseput is al heel zijn leven boer en kunstliefhebber. 'Ik ben nieuwsgierig. Daarom bezoek ik nooit standaard concerten, films, exposities of voorstellingen.' Het resultaat van die honger brengt hij samen op het eigen erf.

door Willem Jongeneelen

Een boerderij associeer je niet zo snel met op een vrije manier bewerkte muziek van Thelonious Monk, grooves uit Madagaskar of absurdistische animatiefilms. Toch is het dat wat u mag verwachten op Club Zonnemaire, het boerderijfestival op het erf van deorganiserende boer. Met nog veel meer verrassingen.

Jaap Verseput is bezeten van muziek en kunst. Naast werken mag de nu 59-jarige boer uit Zonnemaire op Schouwen-Duiveland graag op zoek gaan naar het onbekende. Samen met zijn broer en een paar vrienden gaat hij al sinds zijn 15e naar concerten.

„Ieder van ons is liefhebber, maar we hebben wel een andere smaak. We staan wel allemaal open voor elkaar's muziek. We zijn niet op zoek naar het bekende, maar we hebben wel oog voor kwaliteit op vele vlakken. Ik zag laatst weer een muzikant die een waar laboratorium op het podium had gebouwd en aan allerlei knopjes zat te draaien en noise uit een oude Korg synthesizer stuwde. Ja, daar kan ik erg van genieten. Maar ook dat nieuwe bandje met die zangeres uit The States, Alabama Sha-

Een eerdere editie van het festival in Zonnemaire. Het is elk jaar weer vol verrassingen.

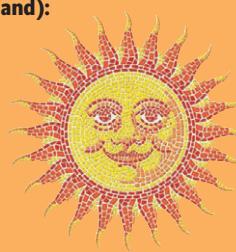
kes, vind ik dus geweldig." In 1995 begon Verseput met het festival Zonnemaire Buitengewoon. De eerste acht jaar combineerde hij allerlei soorten muziek, film, literatuur en theater. Hij bracht ze samen in de buitenlucht, in een kiosk, onder een overkapping of in een van zijn schuren op zijn eigen erf. De hapjes en drankjes bestonden uit streekgerechten. Na die acht jaar verzon Jaap weer

Hij richtte door kunstenaars ontworpen picknickplekken in verspreid over het eiland, presenteerde een surrealistische nachtelijke filmbeleving in het akkerland achter zijn boerderij en liet bezoekers een 'Giro de Picnic' rijden met steeds ook optredens op tussenstops in andere plaatsen. Vorig jaar keerde hij na die omzwervingen terug naar een festivalvorm op het eigen erf en doopte het Club Zonnemaire.

„Ik houd er niet van dat zaken vastroesten in een sjabloon. Ik wil kunnen blijven sleutelen." Er zit een vrije creatieve geest in het geslacht Verseput verscholen. Jaap zelf filmt en dochter Vera verzorgt het artwork voor het festival. Oorspronkelijk is ook zijn manier van programmeren. „Ik vind het interessant kunstenaars of artiesten te ontdekken die niet bekend zijn, maar het wel in zich hebben. Ik ben nieuwsgierig. Het is me te gemakkelijk te verklaren dat Karel Appel en Vincent van Gogh geweldige schilders zijn. Of dat Jimi Hendrix en Han Bennink fantastische muziek hebben gemaakt. Het waren exceptionele creatieve talenten, al zijn ze door velen aan het begin van de door hen aangelegde weg soms ook uitgelachen, omdat ze niet begrepen werden. De besten wijken van het pad af. Ze moeten halsstarrig zijn, eigenwijs en

Programma

De Mobiele DJ Booth (obscur vinyl via een accu):
her en der 12.15, 14.30, 16.30 uur
Lejo met Hands-Up (handenpoppenspeler):
tuinpodium 12.45, 14.00, 15.00, 16.15 uur
Stuurbard Bakkebaard (Nederland):
buitenpodium: 13.00 uur
Dans Dans (België):
schuurpodium 14.15 uur
Lala Njava (Madagaskar):
buitenpodium 15.15 uur
Kijkshock (Nederland):
schuurpodium 16.30 uur
KanDanz (Ethiopië/Frankrijk):
buitenpodium 17.30 uur
Foods & Drinks:
Illegal Boerderijrestaurant met voedsel uit de buurt

www.bndestem.nl/uit

over doorzettingsvermogen bezitten. Nu zie ik hier regelmatig een oude Ford voorbij rijden, met een basdrum op het dak. In die auto zitten jongens uit Zierikzee die samen het bandje Zinkzand vormen. Op hun manier doen ze weer iets dat afwijkt van de standaard. Ze stonden vorig jaar op het festival."

Verseput probeert artiesten te boeken in de fase dat ze nog niet door de massa begrepen zijn. Namen die in het verleden naar Schouwen-Duiveland kwamen afgezakt bewijzen dat. Die variëren van Eric Vloeimans, Ploctones, Die Anarchistische Abendunterhaltung, De Kift tot Dans Dans. „Dit jaar heb ik opnieuw die formatie van gitarist Bert Dockx staan. Hij was ook al eens eerder met zijn band Flying Horseman te gast. Ik geloof in die muzikant. Niet zozeer om wat, maar meer om hoe hij speelt. Dat is intens, afwisselend, melodieuus, ingehouden en uitbundig. Met Dans Dans komt beeldend kunstenaar Wim Lots mee. Die maakt live tekeningen bij de nummers. Dit jaar zijn er twee groepen die muziek met beeld combineren. Kijkshock combineert muziek met absurdistische animatiefilms."

Boerderijfestival Club Zonnemaire op zondag 24 juni vanaf 12.00 uur op Schapenweg 1, Zonnemaire.

info: www.picniceiland.nl
tickets: info@zonnemaire.com

muziek

PLAY

Kensington pop

De band komt uit Utrecht, maar als iemand zou roepen dat dit quartet de laatste hype uit de UK was, had ik dat ook geloofd. Kensington klonk op hun bij de toetsenist van Kaiser Chiefs opgenomen debuut *Borders* (2010) al erg Brits, qua zanglijnen, hooks, koortjes en productie. Dat aspect is op hun nu in Berlijn opgenomen, maar in Londen door Cenzo Townsend (Snow Patrol, Editors, U2) gemixte album *Vultures* alleen maar versterkt. Belangrijker is dat de composities verbeterd zijn. Jammer dat dat soms gepaard gaat met de nodige bombast en nog grotere gebaren. Dat de liedjes afwisselend aan The Wombats, White Lies, Editors of zelfs ons eigen Go Back To The Zoo doen denken, daar heeft de band maling aan. Dit keer gaat het geraffineerde Kensington voor de hoofdprijs, uitgereikt liefst door een internationale massa. Maar zijn er ook in het buitenland al niet heel veel groepen in dezelfde vijver aan het vissen?

Label: Kensington Records/Universal

Chris Robinson Brotherhood rock

Een paar maanden geleden stond hier een recensie van het nieuwe album van Rich Robinson, gitarist van The Black Crowes. De sabbatjaren worden nuttig besteed, want hier is broer Chris (zanger van de band) alweer met een prachtig nieuw project. De nu 45-jarige Chris was altijd al meer de hippie van de twee. Hij voelt zich dan ook prima op zijn plaats in deze sterk aan de 60's gerelateerde muziek. Zijn *Brotherhood* geeft op *Big Moon Ritual* het geluid van 'a new cosmic California' vorm. Denk aan spacy tracks met zowel lang uitgerekt psychedelisch gitaarspel als aan C.S.N.&Y. ten tijde van Woodstock herinnerende vocalen. Slechts zeven songs tellt het album, maar samen zijn die goed voor meer dan een uur muziek. Ze doen je in een andere tijd, in een ander wereld belanden, als je niet blijft zweven toch. In september staat de volgende trip al gepland.

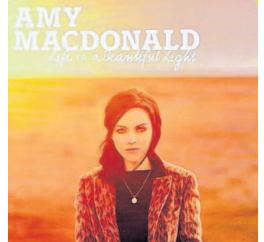
Label: Silver Arrow/Bertus

Amy MacDonald pop/folk

Ze is pas 24 jaar, maar verkocht al meer dan 4 miljoen albums. Dat heeft de nabij Glasgow geboren Schotse vooral te danken aan de wereldhit *This Is The Life*, van haar debuut uit 2007. Ze heeft een krachtige, karakteristieke stem, een duidelijk accent en songs die erg pakkend klinken en vaak een aanstekelijk ritme bezitten. In de beste gevallen is een mix van pop en folk te horen. Ook op dit derde album ligt de nadruk op liedjes waar op het platteland met de klompen hard mee gestampt kan worden. Daarnaast zorgt de nog altijd jonge, emotionele MacDonald in door haar zelf geschreven songs voor steeds meer diepgang in de teksten. *Human Spirit* handelt over de Chileense mijnwerkers, die na het ongeluk in 2010 uiteindelijk allemaal gered worden. Maar het kan ook lichter: *The Green And The Blue* handelt over de rivaliteit tussen de voetbalclubs Celtic en Glasgow Rangers. Ze is meer dan een eendagsvlieg.

Label: Melodramatic Records/ Universal

Willem Jongeneelen

Willem Jongeneelen

Willem Jongeneelen